

[Niels Frederiksen.]

sætte denne Bemærkning, jeg vil som Landmand ikke være med til at anerkende en Politik, som skulde gaa ud paa, at Landbruget krævede den sociale Forsorg nedsat overfor de daarligst stillede paa Grund af Landbrugskrisens øjeblikkelige Vanskeligheder. Naar man fra samme Hold hævder, at Formuerne, der fra Generation til Generation har faaet større Tag og Førsteret i Landbruget, ikke skal være med til at yde alt, hvad de er forpligtet til, for at den sociale Forsorg kan opretholdes, saa vil jeg heroverfor sige til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at jeg er ganske sikker paa, at mange indenfor Landbruget vil, naar de tænker sig om, give den Retsopfattelse Medhold, som jeg her har givet Udtryk for.

Hvis man analyserer den af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal fremsatte Anvisning paa Kriselovgivning og den Tilpasningspolitik, som han har gjort sig til Talsmand for, bliver Resultaterne efter min Mening overordentlig ringe. Jeg vil slutte med at give Tilslutning til en Karakteristik, som en af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Vælgere i Sønderjylland har givet af ham, og som lyder saaledes i Landbrugssprog: Ja, Madsen-Mygdal, han passer tilog han passer til, men han kælver aldrig.

Holstein: Finanslove, Bevillingslove og Beskatningslove er som Genspejlinger af den bestaaende Samfundstilstand, Udtryk for de herskende Kræfter, Strømninger og Tendenser i et Samfund til enhver Tid i et forkortet Billede. Og hvis jeg skulde sige, hvad der er den mest iøjnefaldende Tendens i dansk Beskatningslovgivning og Finanslov, vil jeg sige, at det er dette, at den individuelle Frihed i stigende Grad ofres for den sociale Lighed, og at det medborgerlige nationale Broderskab i stigende Grad ofres for en haarhændet Klasseegoisme, hvis Særpræg er Tendens til at skrabe de flest mulige Særrettigheder til sig og skubbe de flest mulige almene Pligter fra sig, samt at Privatejendomsretten og Privatformueretten i stigende Grad smuldrer hen under Socialiseringens Tromle. At være demokratisk Politiker vil sige i stigende Grad at være Socialiseringspolitiker; man kan ogsaa sige Socialistisk præget Politiker; det er kun en Etikettenuance. Men at være liberal Politiker, hvis man ikke derved forstaar en Socialiseringspolitiker, det er i Øjeblikket at være reaktionær Politiker; saaledes bliver man i hvert Fald bedømt af det store Flertal i Folketinget og

af omtrent Halvdelen af den danske Vælgerbefolkning.

Jeg finder, at det er i høj Grad beklageligt, at de to borgerlige Partier under saadanne Forhold har saa ondt ved at finde hinanden i en fælles Opposition, at de ikke alene staar saa svagt og usikkert indbyrdes, men at de, særlig for Venstres Vedkommende, er i saa høj Grad splidagtige med sig selv, som Tilfældet er. Det vil blive vanskeligt at tage en virkningsfuld Kamp op med Regeringspartierne, hvis de bestaaende Forhold Oppositionspartierne imellem vedbliver, som de har udviklet sig i den sidste Rigsdagssamling.

Jeg siger, at Finanslovene er Udtryk for Tendenser i Samfundet. Jeg kunde ogsaa sige, at den Maade, hvorpaa Rigsdagen stiller sig til Bevillingsspørgsmaal, til Udførelse af de finansielle Love, er et Udtryk for, i hvilken Grad den Kontrolmyndighed med Regeringen og Administrationen, som skulde være det folkevalgte Tings Forret, er effektiv eller ikke. Vi har i den forløbne Samling under Forhandlingerne om Forsvarslovene hørt smukke Ord om Finansloven som Lovenes Lov, og om at Lov er Lov, og Lov skal holdes, og det er selvfølgelig rigtigt. Men maa det i samme Forbindelse være mig tilladt at sige, at naar alle politiske Partier er enige om, at en given Lov er absolut uholdbar og utidssvarende, naar der er fuld Enighed herom i Folketinget, er dette i hvert Fald en formildende Omstændighed, hvis Regeringspartierne, de, der har Magten, ikke er særlig ømtaalelige for at overholde disse Love i deres finansielle Udformning med den mest minutøse Opmærksomhed, og de, som hævder, at den tilgrundliggende Lov for de Bevillinger, der føres frem paa det paagældende Budget, er uholdbar, at man snarest muligt bør komme bort fra den, kan i hvert Fald ikke ønske, at Bevillingerne paa Finansloven anvendes paa en Maade, som de mener præjudicerer og er i Strid med det, de ønsker at sætte i Stedet for den gældende Lov.

Der er altsaa paa det Omraade, der særlig har været diskuteret her, for Militærlovenes Vedkommende, formildende Omstændigheder, naar Regeringspartierne — og jeg kunde ogsaa sige Venstre — ikke har overholdt Finansloven som Lovenes Lov. Men lige saa vist som der kan være formildende Omstændigheder i denne Henseende og paa tilsvarende Maade for andre Loves Vedkommende, kan der ogsaa være Forhold, hvor Rigsdagen, det kontrollerende Ting, synes at vise en mærkkelig